

S.E.F.

Uddesalla den 4-an de februaro 1937

Ungdomsförbundet Heimdal

Förbundsordföranden
Folkskollärare Einar Dahl
Uddesalla

A2/

Tel. 601

La estraro de
Sveda Esperanto Federacio

Stokholmo.

La hazo, sur kiu ĉiu novado devas esti konstruata, estas forta organizado. Multajn aferojn la Federacio laboris, kaj ni estas konvinkita, ke dank'al ĝi la lingvo hodiaŭ havas sian pozicion, sed tamen estas fakto, ke la Federacio ne laboras tiel rapide kiel estas dezirata. Ŝajnas al ni, ke ni iamaniere ne havas la intiman kontakton kun la kluboj kaj izoluloj, kiu devas esti. Por sperto ni povas pravi, ke SIEA pli energie klopodas alsiigi la neorganizigitojn. Se tiu vigleco ne postlasas grandajn rezultatojn, ĝi tamen faras bonan impreson kaj kreas certajn perceptojn kaj prijuĝojn, kiuj ne estas avantaĝaj por S.E.F.

Nia esp.klubo ĉi tie jarkunvenis antaŭ du, tri semajnoj. Inter la eroj de la tagordo estis punkto pri aliĝo al S.E.F. Longe kaj akre la membroj diskutadis pri la avantaĝoj kaj neceseco de tia aliĝo. Kelkaj prave montris, ke SIEA faras pli por siaj membraj ol SEF kaj pli kontreble agitas kaj por si mem kaj por Esperanto. Sed ne unu cirkuleron aŭ konsilon aŭ iu alian vivsignon la klubo vidis. Certe estas tiel, ke la kluboj, sentante bezon, povas kaj devas komuniki siajn dezirojn kaj demandojn al la estraro de la ŝtatorganizo, sed devas esti en la intereso de la estraro aŭdi, kiel la apartenantaj kluboj laboras. Kaj ni povas aserti, ke se la SEF-a estraro pli konstateble ekz. provos pli forte ligi la klubojn unu al la alia kaj kolekti ilin en unuo, tiam estus alia intereso por SEF reganta kaj demando pri ekzisto ne ekstus.

La ĉi-supre citita ekzemplo ne estas unika, ĝi ĵus antaŭe aŭdis la samajn plendojn kaj vidpunktojn. Estas danĝere. La vojoj estas multaj kaj diversaj, kaj ni provu eluzi plejble multajn. Precipe nun, kiam verŝajne la rolo de Adanson estas finludita kaj aliaj, pli aŭtoritataj anstataŭas lin, ni rajtas supozi, ke la ĝis nun akraj partipolitikaj linioj malaperos por doni lokon al pli moderaĵ - sed tamen laboristaj principoj. Tiam estas la singardemo pli necesa ol antaŭe, kiam personaj blamaĝoj estis ŝtono sur la vojo al pli grandaj sukcesoj por SIEA.

Ungdomsförbundet Heimdal

Förbundsordföranden
Folkskollärare Einar Dahl
Uddevalle

Tel. 404

-2-

Mi scias, ke la tempo de la estraranoj ne estas senlina, kaj ke la laboro devas esti prizorgata kaj farata dum liberaj, tre karaj horoj. Sed troviĝas aliaj Federacioj, kiuj ankau estas estrataj de nepagatoj, kiuj tamen estas multe pli viglaj kaj antaŭenmarŝantaj ol SEP. Mi ne plendas kontraŭ vi, kiuj gvidas la movadon, sed mia intereso por SEP kaj mia sincera desiro vidi ĝin kiel fortan kaj potencon faktoron, kies voĉo estas aŭdebla en la infera bruo, kiu regas la kondon, igis min surpaperigi pensojn, kiujn mi nen havas, kaj kiujn mi renkontis, diskutante pri SEP kun samideanoj. Kaj estas tre strange, ke same estas en aliaj landoj rilate Esperanton. Mi propagandas kaj varbas, sed tamen la antaŭenmarŝo ne estas tiel rapida, kiel ĝi povus esti, se la organizado estus pli celkonscia.

La tempo estas tiu de la organiziĝo. De ĉie sonas allogaj voĉoj, kiuj klopodas enasociigi la homojn. Mi havas tion da organizaĵoj, ke ordihara homo ne povas aparteni al ĉiuj, sed se li havas intereson. Tial oni aliĝas al tiu organizaĵo, kiu estas plej vigla kaj donas plej multe. Neniu volas nur sendi la ĵurnotizon kaj poste nenion aldi.

Kritiko kaj pensoj, vi diras, sed KION FARI por plibonigi kaj aliigi la situacion?

Unu el la ĉefaferoj estas, ke ni kreas raportsistemon, kiu obligas al la kluboj, sendi parton de la ĵurnotizo eks. kvaronjare. Por klubo, kiu havas multajn membrojn estas tute neeble pagi, kaj oni nenion scias: Ĉu estas permesite sendi la kotizon kvaronjare aŭ duonjare? Oni povas demandi, se oni havas intereson! Jes, oni povas, sed - oni ne faras. Tio pri raportado ĉajne estas bagatelajo kaj sensignifaĵo oble eĉ burokrataĵo. Tamen ĝi estas grand-signifa. Por la kluboj kaj por la Federacio. Nur tio, ke la kluboj estas devigataj ĉiujfoje skribi al la Federacio valoras.

Mian opinion pri racia estrarado vi jam scias. Mi esperas, ke mia alsendita propono pri organizado de la Federacio jam estas ionete diskutita. /

Kluboj estas fondataj ĉie laŭ raportoj en la gazetoj. SHEA tuj komencas la varbadon, sendante gazetojn, broŝurojn kaj sciigojn. En ĉiu numero de Heroldo estas plej ofte multaj anoncoj pri svedoj, kiuj estas korespondemaj. Mi povas multon fari por interesigi ilin por SEP. Mia opinio estas, ke la nombro de la esperantistoj estas tiel granda, ke ni jam hodiaŭ kapablas krei fortan organizon.

Plej bone estas, se ni havas elajratan oficiston, sed ni scias, ke tio estas neebla pro ekonomiaj kialoj. Sed do ni devas plej eble baldaŭ pligrandigi la asocion tiel, ke ni kapablu aranĝi en plej bona maniero. La situacio sur la mondlingva kampo estas hodiaŭtia, ke ni devas eluzi la eblojn eksistantajn. Ju pli da intereso des pli urĝa la organizado.

Eble ŝajnas al vi, amikoj, tiuj miaj vortoj akraj. Sed mi substrekas, ke la plej granda kaŭzo de nia nuna -ne ĝojiga stato - (kvankam la membronombro duobliĝis) estas en la ne celkonscia labormetodo kaj antikva organiza sistemo laŭ kiu SEP estas gvidata. S'arĝi rilate tion estas unu el miaj unuaj kaj plej necesaj farot-aĵoj.

DIAN ANTONEN

via

